

Kammersgaard: Da det kvindelige Medlem af mit Parti paa Grund af Sygdom er forhindret i at føre Ordet ved denne Lejlighed, er det blevet mig overdraget at fremstille mit Partis Syn paa det foreliggende Spørgsmaal. Jeg skal begynde med at bringe den højtærede Justitsminister min Tak for Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag, og jeg kan paa Forhaand give mit Partis Tilsagn om Støtte til dets Gennemførelse. Det har jeg saa meget lettere ved at gøre, som det altid har været Socialdemokratiets Op-gave at føre alle Mennesker frem til fuld-kommen Frigørelse uden Hensyn til Køn, Race eller Nationalitet. Det er kun ret og rimeligt, finder jeg, at stille Kvinderne paa lige Fod med Mænd med Hensyn til Tjenestestillinger og Hverv. Det er nu en Gang saadan, at ethvert Menneske har et naturligt Krav paa at maatte bruge sine Evner og Kræfter paa hæderlig Vis, og jeg tror, det i Længden vil hævne sig at modsætte sig det Krav. Noget andet var, hvis Opfyldelsen af dette Krav kunde med-føre nogen som helst Fare for Samfundet, men det er der i dette Tilfælde aldeles ikke Tale om.

Jeg kunde ved denne Lejlighed ønske at knytte et Par Bemærkninger til den historiske Side af Sagen. Jeg kan ikke nægte, at det har tiltalt min historiske Sans, at det netop er Repræsentanten for Ringsted-Kredsen, der fremsætter dette Lovforslag. Jeg maa maaske minde om, at det var den jyske Præstesøn, Juristen Niels Møller Spandet, som var Folketingsmand for Ringsted-Kredsen fra December 1849 til Maj 1853, der i „Fædrelandet“ fremsatte det første gennemgribende For-slag til Kvindernes Frigørelse, til Kvin-dernes retslige Ligestilling med Mænd, og derved blev en af Banebryderne for den senere Tids Lovgivning paa dette Omraade. Det er for øvrigt ret morsomt at se, at Spandet, der i øvrigt hævder Kvindens Ligestilling med Mænd, dog paa visse Om-raader ikke ønsker, at hun faar Ligestil-ling med Mænd. Spandet ønsker saaledes ikke, at hun skal have Adgang til at blive Sagfører eller Skipper, han siger nemlig, at disse Næringer er de eneste, hvorfra Kvinder bør være udelukkede. Hvorfor han tager dette Forbehold, skal jeg ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa. Ærede Medlemmer vil altsaa se, at det er et Tilfælde, der næsten kunde se ud som en Tanke, at det atter er Ring-sted-Kredsens Repræsentant, der fremsæt-ter dette, om jeg maa sige, banebry-

dende Forslag i Kvindesagens Historie. Jeg ved vel, at der er adskillige Vælgere, som stiller sig noget forbeholdent med Hen-syn til at give Kvinderne Adgang til at være Dommere og Præster. Jeg indser al-deles ikke, hvorfor Kvinder ikke skulde have Adgang til at beklæde disse to Stil-linger. Jeg er endogsaa tilbøjelig til at tro, at Kvinderne har særlige Evner netop til at udfylde Stillingen f. Eks. som Præst. Det turde heller ikke være ukendt, at man i Nordamerika f. Eks. ret ofte ser Kvinder beklæde den Slags Stillinger, og det ikke blot blandt Unitarer, men ogsaa indenfor mere ortodokse Retninger; selv Kvækerne, for hvilken Sekt der herhjemme er megen Sympati, lader Kvinder beklæde Stillingen som Præst, og der kunde nævnes adskillige Eksempler paa, at Kvinder har udfyldt saadanne Præstestillinger paa meget tilta-lende, ja, særdeles tiltalende Maade.

Jeg vil haabe, det maa lykkes den højtærede Justitsminister at føre dette Lov-forslag igennem; der er her en ypperlig Lejlighed for alle Partier til i Gerning at indfri nogle af de mange fagre Løfter, der blev givet de kvindelige Vælgere forud for sidste Folketingsvalg. Socialdemokratiet er i alt Fald for sit Vedkommende rede til at indfri sine ved at yde vor mest ufor-beholdne Støtte til Gennemførelsen af Lov-forslaget.

Elna Munch: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse. Under Finanslovdebatten i Efteraaret havde jeg Lejlighed til at fremhæve, at nu, da Kvinderne havde faaet politisk Ligestillethed med Mændene, vilde det være ganske inkonsekvent, om man ikke vilde give dem Adgang til Stillinger og Embeder under Stat og Kommune under de samme Betingelser som Mændene. Forholdet har været det, at i enkelte Tilfælde udelukkes Kvinder positivt ved Loven fra at opnaa Embeder, der staar aabne for Mænd. Dette er saaledes Tilfældet med Dommer- og Rektorembeder. I andre Til-fælde er Sagen tvivlsom, saaledes med Hen-syn til Præsteembeder, hvad ogsaa den højt-ærede Kirkeminister hævdede under Finans-lovdebatten sidste Efteraar. Han ansaa det for sandsynligt, at der maatte en Lovæn-dring til for at skaffe Kvinder Adgang til Præsteembeder. I Motiverne til det fore-liggende Lovforslag siges det endvidere at det „vistnok som gældende dansk. Re-maa antages, at Kvinder ikke har Adgang til at ansættes i egentlige Embeder, med mindre særlig Lovhjemmel dertil haves“